

Sygn. akt VIII U 2264/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2014 r. w Gliwicach

sprawy K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 30 lipca 2013 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od 15 maja 2013 r.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt. VIII U 2264/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.07.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu K. W. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8 poz. 43 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15 - letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...) Ubezpieczony 60 lat życia ukończył w dniu (...). Na dzień 1.01.1999r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat. Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

W dniu 15.04.2013 r. odwołujący złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Organ rentowy nie zaliczył odwołującemu do pracy w warunkach szczególnych żadnego z okresów zatrudnienia.

Badając przebieg zatrudnienia odwołującego Sąd ustalił, że w okresie od 13.12.1974 r. do dnia 31.07.1992 r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R., w tym:

- w okresie od 13.12.1974 r. do 23.04.1975 r. w Oddziale PP – 2 w R. na stanowisku ślusarza,
- w okresie od 13.04.1977 r. do 30.11.1978 r. w Oddziale PP- 2 na stanowisku ślusarza,
- w okresie od 1.12.1978 r. do 2.05.1982 r. w Oddziale PP – 2 na stanowisku ślusarza konstrukcji stalowych,
- w okresie od 3.05.1982 r. do 12.09.1982 r. w Oddziale (...) Blacharskich OR – 5 na stanowisku mistrza robót blacharskich,
- w okresie od 13.09.1982 r. do 31.10.1985 r. w Oddziale (...) Gotowych TW, na stanowisku ślusarza,
- w okresie od 1.11.1985 r. do 31.07.1992 r. na stanowisku spawacza podstawowego z obowiązkiem wykonywania czynności ślusarza remontowego.

W okresie od 24.04.1975 r. do 4.04.1977 r. ubezpieczony odbywał czynną służbę wojskową.

W okresie od 11.05.1992 r. do 20.05.1992 r. ubezpieczony pobierał zasiłek chorobowy.

Spośród w/w okresów zatrudnienia ZUS nie zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych żadnego z okresów zatrudnienia. Przyczyną powyższego jest brak przedłożenia świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych za okres od 1.12.1978 r. do 31.07.1992 r., a także rozbieżności zachodzące w dokumentacji osobowej za ten okres. Z treści w/w dokumentacji wynika, że skarżący zajmował stanowisko ślusarz - spawacz, które ma charakter mieszany, co poddaje w wątpliwość szczególny charakter wykonywanych przez skarżącego prac.

W związku ze swoim zatrudnieniem w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R., tj. w okresie **od 13.12.1974 r. do dnia 31.07.1992 r.**, skarżący pracował w Wydziale (...). Wydział ten mieścił się na jednej hali, gdzie realizowano prace związane z wykonawstwem i montażem konstrukcji stalowych, była to tzw. (...). Na hali tej pracowało od 8-10 brygad, w skład których wchodziło m.in. spawacze oraz ślusarze.

Początkowo, tj. w okresie od 13.12.1974 r. do 23.04.1975 r. odwołujący został zatrudniony na stanowisku ślusarza, wykonując typowe czynności ślusarskie.

Po odbyciu czynnej służby wojskowej w okresie od 24.04.1975 r. do 4.04.1977 r., skarżący został skierowany na kurs spawalniczy, który odwołujący zakończył, uzyskując w dniu 10.07.1977 r. uprawnienia spawacza.

Od tego momentu do dnia 30.11.1978 r., ubezpieczony pracował w Oddziale PP – 2 w charakterze ślusarza. Ubezpieczony był zatrudniony na tzw. (...), gdzie oprócz ślusarzy, pracę wykonywali także spawacze. Do zakresu obowiązków odwołującego należało przygotowanie konstrukcji do spawania, które polegało m.in. na szlifowaniu, cięciu oraz punktowym spawaniu blach. W bezpośrednim sąsiedztwie ślusarzy pracowali spawacze, wykorzystujący do swoich prac spawarki elektryczne i palniki acetylenowe. Wykonywanie poszczególnych prac wymagało ścisłej

współpracy spawaczy i ślusarzy, co wiązało się z koniecznością przytrzymywania spawanej blachy w trakcie spawania poszczególnych elementów. W trakcie spawania jedynie spawacz korzystał z maski chroniącej twarz, natomiast ślusarz jako pomocnik z takiej osłony nie korzystał. W/w czynności odwołujący wykonywał osiem godzin dziennie, nie podejmując innych prac.

W związku z przeniesieniem na stanowisko ślusarza konstrukcji stalowych, tj. od 1.12.1978 r. do 2.05.1982 r. odwołujący uczestniczył w montażu konstrukcji stalowych na wysokości od 8-9 metrów nad ziemią. W/w czynności odwołujący wykonywał osiem godzin dziennie, nie podejmując innych prac.

Następnie ubezpieczony został zaszeregowany na stanowisku mistrza robót blacharskich w Oddziale (...) w okresie od 3.05.1982 r. do 12.09.1982 r. Wówczas ubezpieczony pracując w terenie, nadzorował podlegające mu brygady blacharsko – dekarские, które wykonywały zlecone (...) Przedsiębiorstwu (...) w R. prace wykonywane w hutach, takie jak m.in. zakładanie dachów, wymienianie rur. W w/w okresie odwołujący nie otrzymywał dodatku za pracę w warunkach szczególnych.

Od dnia 13.09.1982 r. ubezpieczony ponownie został przeniesiony na stanowisko ślusarza i pracę w tym charakterze wykonywał do dnia 31.10.1985 r. W w/w okresie skarżący pracował w charakterze ślusarza wykonującego swoje obowiązki w bliskim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych. Zadaniem odwołującego było przygotowanie materiału do spawania, co wymagało m.in. cięcia, szlifowania, a także punktowego spawania obrabianego metalu. Ślusarze oprócz w/w czynności przygotowawczych byli zaangażowani w proces spawania, przytrzymując spawaczom spawane materiały. Prace w charakterze ślusarza pracującego w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych, odwołujący wykonywał przez osiem godzin dziennie, nie wykonując innych czynności.

Tożsamy charakter prac, jak w/w, czyli prace pomocnicze bezpośrednio przy spawaniu, a także inne prace ślusarskie w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych, ubezpieczony wykonywał w związku ze swoim zatrudnieniem w okresie od 1.11.1985 r. do 31.07.1992 r., gdy formalnie był zatrudniony na stanowisku spawacza podstawowego.

(...) Przedsiębiorstwo (...) w R. zostało przekształcone w (...) Przedsiębiorstwo (...) – Zakład (...) Sp. z o.o. obejmujący Oddział (...)5 i tzw. (...). Odwołujący kontynuował swoje dotychczasowe zatrudnienie z uwagi na fakt, że nowo powstały (...) przejął pracowników (...) Przedsiębiorstwa (...) w R. w trybie art. 23¹ Kodeksu Pracy.

Ubezpieczony pracował w (...) w okresie **od 1.08.1992 r. do 12.04.1993 r.** W trakcie tego zatrudnienia skarżący wykonywał czynności takie jak w ostatnim okresie zatrudnienia u poprzedniego pracodawcy, tj. pracował jako ślusarz w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych, wykonując swoje obowiązki przez osiem godzin dziennie i nie podejmując się innych prac.

W związku ze swoim zatrudnieniem w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R. oraz w (...), ubezpieczony przez cały okres zatrudnienia pobierał dodatek za pracę w warunkach szczególnych, wyjątek w tym zakresie stanowił jedynie okres od 3.05.1982 r. do 12.09.1982 r, gdy pracował w Oddziale (...)

Ponadto Sąd ustalił, że **od 19.10.1993r. do nadal** ubezpieczony zatrudniony jest w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w R. na stanowisku dekarza w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie tego zatrudnienia do obowiązków ubezpieczonego oprócz robót dekarских, należy także wykonywanie innych prac konserwatorskich, nie mających związku z robotami dekarскими, które nie podlegają zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego za jego okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R. w okresie od 13.12.1974 r. do 31.07.1992 r. (k. 22 a.s.), akta osobowe ubezpieczonego za okres jego zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) z.o.o. w R. za okres od 19.10.1993 r. do nadal (k. 44 a.s.), informację Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z.o.o. w R. z dnia 10.06.2014 r. (k. 44 a.s.), zaświadczenie z dnia 9.07.1977 r. wydane przez (...) w K. (k. 22 a.s.) zeznania świadków w osobach W. M. (k. 36 a.s.), P. W. (k. 36 a.s.), przesłuchanie ubezpieczonego, pismo (...) Sp. z o.o. w R. z dnia 3.06.2014 r. (k. 47 a.s.).

Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za spójny i kompletny a przez to mogący stanowić podstawę prawdziwych ustaleń w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl 184 ust 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym do 31.12.2012r. – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługiwała pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Z dniem 1.01.2013 r. treść art. 184 ust. 2 ustawy, uległa zmianie – na mocy art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012r. poz. 637). Zgodnie z aktualnie obowiązującym art. 184 ust 2 ustawy, od 1 stycznia 2013 r. rozwiązanie stosunku pracy nie jest już przesłanką konieczną do nabycia emerytury na podstawie tego przepisu.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 w/w ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 - letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Natomiast jak stanowi § 1, ust. 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami". Właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Plac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Zgodnie z wykazem A, dział XIV, poz. 12, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym są pracami w szczególnych warunkach, uprawniającymi do niższego wieku emerytalnego.

Z kolei w załączniku nr 1 działu XIV, poz. 12 zarządzenia Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego nr 3 z dnia 30.03.1985 r., które stosownie do treści w/w zarządzenia stanowią prace w warunkach szczególnych wymieniono w pkt 4 prace wykonywane przez pracowników zatrudnionych w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych w wydziałach spawalniczych.

Pracami w warunkach szczególnych są również prace montera urządzeń konstrukcji metalowych wymienione w wykazie A, dziale V, poz. 5, pkt 2 Zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985 r. (Dz. U. z 1985 r., Nr 1, poz. 1) oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w wykazie A, dziale V, poz. 5.

Okolicznością sporną w niniejsze sprawie było ustalenie, czy odwołujący legitymuje się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd uznał, że ubezpieczony wykazał 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych.

W toku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że odwołujący wykonywał pracę w warunkach szczególnych w charakterze ślusarza pracującego w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych oraz ślusarza konstrukcji stalowych na wysokości.

Sąd uznał, że wykonywanie przez odwołującego czynności takich jak przygotowanie materiałów do spawania, polegających m.in. na szlifowaniu, cięciu, punktowym spawaniu blach, a także wykonywanie innych czynności pomocniczych przy spawaniu np. przytrzymywanie spawaczowi blach lub innych elementów spawanych, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, mieści się w zakresie pojęcia prac w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., wymienionych w wykazie A, dziale XIV, poz. 12, pkt 8 i 4 Zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985 r., tj. prac wykonywanych w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych w wydziałach spawalniczych. Powołane Zarządzenie stanowi doprecyzowanie prac wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., w którym z kolei w wykazie A, dziale XIV, pod poz. 12 wymieniono prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo-wodorowym.

Z uwagi na fakt, że w/w prace ubezpieczony wykonywał najpierw w związku ze swoim zatrudnieniem w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R., tj. w okresach: od 10.07.1977 r. do 30.11.1978 r., od 13.09.1982 r. do 31.10.1985 r., od 1.11.1985 r. do 31.07.1992 r., a następnie w (...) Przedsiębiorstwie (...) – Zakład (...) Sp. z o.o. w okresie od 1.08.1992 r. do dnia 12.04.1993 r., Sąd stwierdził, że okresy te należy uwzględnić przy obliczaniu stażu pracy wykonywanej przez odwołującego w warunkach szczególnych.

Sąd uznał również, że skarżący wykonywał pracę w warunkach szczególnych w okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R., tj. w okresie od 1.12.1978 r. do 2.05.1982 r. na stanowisku ślusarza konstrukcji stalowych na wysokości. W w/w okresie ubezpieczony uczestniczył w montażu konstrukcji stalowych na wysokości od 8-9 metrów nad ziemią. W/w czynności odwołujący wykonywał osiem godzin dziennie, nie podejmując innych prac, czyli stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, co pozwala przyjąć, że wykonywał on prace w warunkach szczególnych, o których mowa w Zarządzeniu nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985 r. w wykazie A, dziale V, pod poz. 5, pkt 2, tj. prace na stanowisku montera urządzeń i konstrukcji metalowych, a także prace wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. wymienione w wykazie A, dziale V, poz. 5, tj. prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości.

Podkreślić należy, że ubezpieczony w powyższych okresach zatrudnienia, otrzymywał dodatek pieniężny za pracę w warunkach szkodliwych, co zdaniem Sądu również przemawia za uwzględnieniem powyższych okresów do pracy w warunkach szczególnych.

Sąd uznał natomiast, że brak jest podstaw do przyjęcia, że ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych w związku ze swoim zatrudnieniem w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R. w okresie od 3.05.1982 r. do 12.09.1982 r., na stanowisku mistrza robót blacharskich w Oddziale (...) Blacharskich OR – 5. Powyższe uzasadnia okoliczność, że charakter wykonywanych wówczas przez niego prac nie mieści się w żadnym z wykazów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., a nadto jak wynika z dokumentacji płacowej odwołującego, jest to jedyny z okresów spornych, za który skarżącemu nie wypłacono dodatku pieniężnego za pracę w warunkach szczególnych.

Brak również podstaw do zaliczenia do pracy w warunkach szczególnych okresu od 19.10.1993r. do 31.12.1998r., w którym ubezpieczony zatrudniony był w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w R. na stanowisku dekarza, albowiem w okresie tym oprócz prac dekarских ubezpieczony wykonywał także inne prace konserwatorskie nie podlegające zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych, a zatem prace dekarские nie były wykonywane przez niego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Reasumując, Sąd uznał, że odwołujący legitymuje się wymaganym 15-letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Powyższego nie zmienia fakt niezaliczenia przez Sąd do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu od 3.05.1982 r. do 12.09.1982 r., na stanowisku mistrza robót blacharskich w Oddziale (...) Po zsumowaniu bowiem pozostałych, uznanych przez Sąd okresów zatrudnienia, tj. okresów od 10.07.1977 r. do 31.07.1992 r., od 1.12.1978 r. do 2.05.1982 r., od 13.09.1982 r. do 31.10.1985 r., od 1.11.1985 r. do 31.07.1992 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R., a także okresu pracy od 1.08.1992 r. do 12.04.1993 r. w warunkach szczególnych, po odjęciu okresu pobierania zasiłku chorobowego, tj. okres od 11.05.1992 r. do 20.05.1992 r., ubezpieczony legitymuje się w sumie stażem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych wynoszącym 15 lat i 12 dni takiej pracy.

Spełnienie pozostałych przesłanek nie było sporne. Ubezpieczony posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a w dniu (...) r. ukończył wymagany wiek, nie jest członkiem OFE.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Janina Kościelniak